

at ønske, og navnlig hvad Landdistricterne angaaer, maa det erkjendes, at de ere meget ample. Jeg skal til det foreliggende Forslag, hvis Fremme jeg forøvrigt ikke skal modsætte mig, tillade mig at knytte en Udtalelse af Duffet om, at den Bestræbelse, der har fremkaldt denne Lov, navnlig at indskrænke det overordentligt store Antal Hunde i Kjøbenhavn, ligeledes maa gjøre sig gjældende i Kjøbstæderne i Provinde-ferne. Jeg erkjender fuldkomment, at der kan være Omstændigheder tilstede, som forhindre en saadan Lovs Anvendelse i sin hele Udstrækning i de andre Kjøbstæder, idet Forholdene jo kunne stille sig meget forskellige paa de forskellige Steder; men vist er det, at der er Kjøbstæder heri Landet udenfor Kjøbenhavn, hvor Hundenes Antal er saa stort, at der accurat er samme Grund til at ønske det indskrænket paa disse Sider som her. Jeg maa henstille til nærmere Overveielse, om Sagen ikke med temmelig Lethed kunde ordnes paa den Maade, at Afgiften for Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn blev fastsat til et vist Minimum. Ved Placat af 29de October 1824 er den bestemt til 1 Rd., hvilken dog ikke estimeres meget, men naar den mindste var 1 Rd. og den høieste 5 Rd., og det blev overladt til Justitsministeren efter de særegne Omstændigheder at afgjøre, til hvilket Beløb den i de forskellige Kjøbstæder skulde fastsættes, og det derhos blev bestemt, at Straffen for Overtrædelse af at holde løse Hunde uden Polititegn blev fastsat til det Dobbelte af det Beløb, som Afgiften udgjorde, synes det mig, at man omtrent vilde have truffet det Rette.

II. Sags: Vi havde for faa Dage siden en Lov her i Thinget for at beskytte Dyrene; denne Lov synes mig derimod at træde deres Ret for nær; vi tvinge derved Hundene til bestandig at gaae med Dwitteringen for Skattens Betaling, og Enhver, der har en Hund, veed, hvor vanskeligt dette er. Jeg bilder mig ind, at man vilde træffe det Retfærdigste, naar man over hele Landet lagde en nogenlunde moderat Skat paa Alt, hvad der kan kaldes Luxus Hunde, og indkrævede Skatten hos Enhver, der holdt saadanne Hunde, uden at disse Dyr behøvede at gaae med Skatteqvite-

ringen paa Halsen. Ved denne Lov er der desuden den Ubillighed, at alle Hunde, der komme i Besøg til Kjøbenhavn, og som ikke ere forpligtede til at gaae med dette Bevitis, ere udsatte for at miste deres Liv. Enhver, der har en Hund hær, og som boer blot $\frac{1}{4}$ Mill fra Byen, og har det Uheld, at hans Hund ved at komme ind i Byen bliver greben og dræbt, maa meget beklage, at han ikke er sat i en billig Skat, hvorved han kunde bevare Livet for sin Hund. Vi kunne desværre ikke vente store Forandringer, da Sagen jo nu er til 3die Behandling, men jeg tvivler ikke om, at der kan være Anledning til senere at lægge en almindelig Skat paa alle Luxus Hunde over hele Landet, som opdræves paa almindelig Maade, uden at man forpligtes til at lade sine arme Hunde gaae med disse Dwitteringer.

Tfcherning: Jeg troer, det er en Misforstaaelse af den hele Lovs Disposition. Lovven gaaer ikke ud paa at skaffe en ny Indtægt eller en ny Skat tilveie, men paa at formindste Hundenes Antal, der er voret saa urimeligt her i Landet, at de ere nærved at fortrænge Menneffene, hvilket navnlig er Tilfældet i de store Byer, hvor der er mindre Plads til Menneffer i Forhold til den store Bevægelse, der er. Her i Kjøbenhavn har Antallet af Hunde været saa stort, at ældre Folk næsten ikke kunde gaae i Sikkerhed paa Fortougene, fordi de bleve løbne overende af al Verdens Hunde. Det sikreste Middel derimod er, at enhver Hund bliver paagrebet, som gaaer omkring uden at have noget der at bestille. For at faae denne Sag afgjort, maatte man enten sige, at ingen Hund maa gaae løs om, og at enhver Hund, som gaaer løs omkring, bliver tagen op, og isaafald behøver man ikke at paalægge en saadan Skat, eller ogsaa kan man forsøge paa at lade dem, der have en Eidskab for Hunde, have Lov til at lade dem gaae omkring, men imod at bøde derfor igjennem en Skat; men saa maatte alle Hunde, som ikke have forskaffet sig en saadan Adkomst, være Gjenstand for offentlig Forsølgelse, det være paa Livet eller paa anden Maade, og det kan kun udføres, naar man